

HET KEITJE

3 november 2024

Uitgave van de St.Petrusparochie

www.st-petrusparochie.nl

www.katholiekzaanstreek.nl

e-mail: petrusvis@planet.nl

facebook: [St.Petrusparochie](https://www.facebook.com/St.Petrusparochie)

Maandagmorgen 4 november is er om 9 uur weer Kerkschoonmaak Iedereen die van schoon, samen en werken voor de gemeenschap houdt. Van harte welkom.

Woensdagmorgen is er om 9.15 uur een eucharistieviering in de ontmoetingsruimte en vervolgens om 10 uur koffiedrinken en in de kerk aan het Noordeinde.

Vanavond zaterdagavond om 19 uur is de gedachtenis aan onze overledenen in de Petruskerk

Wanneer u dit leest en het vergeten bent tot vanmiddag 13 uur kunt u gebruikte kleding brengen naar de Petruskerk en in Wormerveer naar de Lorzie voor **Sam's kledingactie**.

Vrijdagavond is met vele honderden mensen in vier tijdsblokken Lichtjesavond gehouden op de Begraafplaats. Het was windstil en droog, maar velen hielden het niet droog in de herinnering aan hen die we niet kunnen en willen vergeten. Vele namen zijn genoemd en lichtjes ter herinnering geplaatst.

De afgelopen week waren we in Trier.

Lang geleden in de tijd van de Romeinen was het zelfs nog even de residentie van keizer Constantijn.

De keizer die zich uiteindelijk liet dopen en daarmee werd het christendom van een staatsondermijnende beweging die op gruwelijke wijze werd vervolgd met veel slachtoffers / martelaren tot staatsgodsdienst.

Wanneer godsdienst en macht één worden komt dat de geest van Jezus meestal niet ten goede.

In ieder geval vind je in Trier 2000 jaar geschiedenis op loopafstand.

We begonnen op de Markt en kwamen daar een bekende tegen: Petrus.

Hoog op een sokkel overziet hij het centrale plein van Trier.

Al die mensen die daar aan hem voorbijgaan
en hij schijnt te denken die krijg ik later allemaal nog een keer aan mijn deur,
want de sleutel van de hemelpoort houdt hij in zijn hand.

Even verder doemt deze kerk op de Dom, de zetel van de aartsbisschop van Trier met
daarnaast de Onze Lieve Vrouwekerk.

Links Romaanse bouwstijl en rechts gotiek en weer 300 meter verder de Basilika.

Het valt mij op in kerkgebouwen van dit formaat hoe weinig zitplaatsen er eigenlijk
zijn.

Dan doen we het zo slecht nog niet in de Zaanstreek.

De schoonheid van dit gebouw heeft zij onder andere te danken aan de zogenaamde
'Heilig rok'.

De moeder van de bekeerde keizer Constantijn ging op pelgrimage naar het heilige
land en vond daar 300 jaar na het leven van Jezus nog van alles van hem.

Het kruis, de nagels van het kruis (prachtig versierd ?! alsof de Romeinen met hun
gruwelijke executiemethode daar hun geld aan uit gaven)

De doornenkroon, ze nam de stenen trap mee die Jezus was opgegaan naar het paleis
van Pilatus mee naar Rome

en het gewaad van Jezus waar de soldaten om hadden gedobbeld en nog veel meer.

Kortom maar goed dat ze niet met vliegtuig was, ze had flink bij moeten betalen.

De heilige Rok komt uiteindelijk in Trier en wordt bewaard en af en toe getoond in de
Dom

wat een grote groep pelgrims brengt en inkomsten voor de stad en kerk.

Een pareltje waar mijn oog op viel was het Allerheiligen Altaar.

Dat hoort mooi in deze dagen van de herfst waar we onze doden gedenken.

Hen die rechtstreeks nadat zij bij de hemelpoort hebben aangeklopt bij Petrus verder
mogen

en hen die wachten op de dag van de Opstanding.

Dit altaar is ongelooflijk rijk gedecoreerd. Een vermarmerde bijbel met vele verhalen en personen uit de schrift.
Vol van Symboliek.

Boven aan kijkt God neer.
Daar onder Jezus die zijn volgelingen onderwijst

en daaronder de Geest die ons helpt om alles wat Jezus door de Vader heeft geleerd niet te vergeten en vooral ook in praktijk te brengen.

En in het latijn staat er bij geschreven: Zie ik kom en doe uw wil.

Dit altaar is tevens een grafmonument voor één van de aartsbisschoppen.

Kom je niet langs de hemelpoort bij Petrus, dan kan je in ieder geval op aarde laten zien dat je toch onsterfelijk bent.

Maar te midden van al die prachtige kunst staan deze twee figuurtjes verstopt tussen dit levende vakmanschap in steen.

Het is alsof de kunstenaar wil zeggen. tegen zijn opdrachtgever, tegen zichzelf, tegen de bezoekers van latere tijden.

Mens vergeet niet: jij denkt dat je heel wat bent, dat je heel wat kunt, dat je heel veel betekend,

en dat is ook zo maar de zandloper loopt door en er komt een dag dat hij leeg is.

En aan de andere zijde staat de boodschapper de engel die laat zien wat er van ons rest.
Uit stof zijn we genomen tot stof keren we terug.

Is dit dan alles wat we zijn geweest.
In dezelfde kerk en in alle kerken wordt ook gezongen en gebeden.
En in deze eerste dagen van november
gaat het over verlies, van pijn om gemis,
maar ook om vertrouwen dat we gekend blijven door de Eeuwige.
Een tekst van Willem Barnard verwoordt het zo:

*Vergeet niet hoe wij heten: naar U zijn wij genoemd.
Zoudt Gij ons niet meer weten dan waren wij gedoemd
te sterven aan uw leven
maar zo Gij ons gedenkt is er een eeuwig even,
een ogenblik gegeven
een paasdag die ons wenkt.*

*Zij raken niet vergeten die over zijn gegaan
tot U, want in uw heden bewaart Gij hun bestaan.
Hun namen zijn verzekerd in uw gedachtenis,
Gij zult ze blijven spreken
tot die dag aan zal breken waarop het wachten is.*

*Vergeet niet hoe wij heten, wij heten naar uw naam.
Uit duizenden gebeden stelt zich uw eenvoud saam.
Want zo zijt Gij gebroken, gelijk het ene licht,
van naam tot naam gesproken,*

van dag tot dag ontloken, zo zien wij uw gezicht.

Beluister dit lied via petrus.protestantsekerk.nl/vergeetniethoewijheten

Matthé Bruijns